

Ἐμοπλάται και παράθυρα ἐθραύσθησαν, κεφαλαί και ἐμπορικά παρεβιάσθησαν, αἵματα και τάλλα ἐχύθησαν εἰς τοὺς δρόμους. Ἀφορμὴ τοῦ διωγμοῦ ὑπῆρξε τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς περιφροῦς δίκης Ἑβραίων κατηγορηθέντων ἐπὶ ἀπαγωγῆ ἰστανάνοπαιδος και ἀθωωθέντων. Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ὅπου εἶχε καταφύγει ἡ οἰκογένεια τῶν ἀθωωθέντων συνῆλθον περὶ τοῦς χιλίους περίπου ἀντισημίτας, Ἑβραιοφάγους και ἐκεῖθεν ἤρχισε τὸ κακόν. Κυρίως τὸ κέντρον τῶν ἐνεργειῶν περικυριζοτο εἰς τὴν ὑλοκλασίαν. Ἐπειτα ὁμως και καρέλαι, και τραπέζια, και πιάτα, και μπουτίλιες, και βαρέλια ζύθου ἐχύθησαν εἰς τοὺς δρόμους και ἀφου ἔκαμαν Γῆν Μεδιᾶν τὸ ξενοδοχεῖον, ἔκαμαν τὰ ἴδια εἰς ἑβραϊκά καφενεῖα και ἑβραϊκά ἐμπορικά, ἔως ὅτου περὶ τὸ μεσονύκτιον φθάσα στρατιωτικὴ δύναμις διέλυσε τὰ πλήθη.

Ἐχομεν ὑποψιν τὸ δεύτερον τεῦχος τῆς Ἑφημερίδος τῆς Ἑταιρείας τῆς Ὑγιεινῆς τὴν ὁποῖαν ἐκδίδουσι οἱ γνωστοὶ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ ἐπιστημονικῆ ἰκανότητι κ. Ἀναστασιᾶδης, Γ. Βάφας, Α. Δαμβέργης, Πατρίκιος, Ράλλης και Χασιώτης. Καὶ τὸ παρὸν τεῦχος δικαιοῦνεται διὰ τὸ ποικίλον και πλήρες και λυσιτελές και μεθοδικὸν τῆς ὕλης, ἐπιμελέστατα μεμερισμένης και συντεταγμένης κατὰ τὴν εἰδικότητα ἐκάστου. Οὕτω ὁ κ. Μακκῆς μᾶς παρέχει τὴν ἀρχὴν ἀρθρου «Περὶ τῆς ἀπὸ τῆς χολέρας προφυλάξεως καθόλου και ἰδία περὶ τῶν ἐν Ἀθήναις ληπτέων μέτρων», ὁ κ. Πιλάσιος «Περὶ τῶν διαφόρων χρωμάτων τῶν παρατηρουμένων εἰς τὰς ζωϊκὰς θρεπτικὰς οὐσίας κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν αὐτῶν» δι' ὧν ὀδηγοῦμεθα εἰς τὴν γνῶσιν τῆς καλῆς ἢ κακῆς καταστάσεως τοῦ κρέατος, ὁ κ. Βάφας «Πληροφορίας, ἀφορώσας εἰς τὴν δημοσίαν ὑγιεινὴν», και ἄλλοι ἄλλοι, ὡς «Περὶ τῆς ὀρθῆς γραφῆς ὑπὸ ἔποψιν ὑγιεινῆς», «Πραφυλακτικὰ κατὰ τῆς λύσεως και τοῦ τύφου», «Εἰδήσεις περὶ χολέρας». Εἶνε περιττόν, νομίζομεν, νὰ ἐπαναλάβωμεν

τί ἀξίζει ἐν τοιοῦτον περιοδικὸν δημοσίευμα, ἀπορροῦν ἐκ τοῦ πρακτικωτέρου και εὐεργετικωτέρου διὰ τὴν χώραν μας σωματείου, ὅποιον εἶναι ἡ Ἑταιρεία τῆς Ὑγιεινῆς.

Ἐσαύτως ἐξεδόθησαν και τὰ δύο τελευταῖα τοῦ Ἰουλίου φυλλάδια τοῦ ἱατρικοῦ περιοδικοῦ **Γαληνός**, τοῦ ἐκδιδόμενου ὑπὸ τῶν κκ. Γεωργαντᾶ, Μακκῆ, και Δελλαπόρτα. Περιέχουσιν, ἐκτὸς ἄλλων, τὴν Ἐκθεσιν τῆς ἐπὶ τοῦ Συμβουλιδείου ἀγωνοῦ τοῦ 1883 ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Βάφα, και ἀξιολογὸν ἱατροφιλοσοφικὴν μελέτην τοῦ ἀρτι ἀναγορευθέντος διδάκτορος τῆς ἱατρικῆς νέου κ. Χρήστου Π. Τοπάλη, πολὺ περιεργον και ἀξιολογῶς γεγραμμένην ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἱστορία τῶν δηλητηρίων και δηλητηριάσεων ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων».

Ἰάν εὐχαριστῶς ἀναγγέλλομεν ὅτι ὁ ἐν Βιέννῃ ἀσθενήσας φίλος ἱατρός Χρῆστος Γ. Ράλλης ἀνέρωσε ἐντελῶς.

— Τὸ δε παρὰ τινων ἐφημερίδων γραφέν ὅτι ὁ νεκρὸς τοῦ ἐκεῖ ἀποβιώσαντος σεβαστοῦ καθηγητοῦ Γ. Ράλλη κυμισθῆσεται τὸ προσεχὲς σάββατον ἐνταῦθα δὲν εἶναι καθ' ὅλα ἀκριθές. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἐπετράπη τῇ ἑταιρείᾳ Λούδ νὰ μεταφέρῃ τὸν νεκρὸν και κατὰ πάντα πιθανότητα κυμισθῆσεται οὗτος περὶ τὰ μέσα τῆς ἐλευσομένης ἐβδομάδος (πιθανότερον τὴν τετάρτην) ὅποτε ὀρισθῆσονται και τὰ τῆς κηδείας. Πλὴν τῶν συγγενῶν πλείστοι φίλοι τῆς πολυτίμου οἰκογενείας προτίθενται νὰ κατέλθωσιν εἰς Πειραιᾶ κατὰ τὴν ἀποβίβασιν τοῦ νεκροῦ συμμεριζόμενοι τὸ ἄλγος τῆς πενθοῦσης οἰκογενείας.

— Ἀφίκετο ἐκ Τρικιάλων και ἀνεχώρησε χθὲς εἰς Κωνσταντινούπολιν δι' ὑποθέσεις του, ὁ εὐπαίδευτος δικηγόρος κ. Σπ. Γεωργόπουλος.

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 536.)

Ἀνθρωπος πρὸ ὀλίγου ἴστατο ὄρθιος ἐπὶ τοῦ τείχους τοῦ λειμῶνος. Μάρτυς ἀράτος και ἀφρων εἶχε παραστῆ εἰς τὴν σκηνὴν. Παρῆκολούθησε διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν ἀμαξάν, ἥτις ἐφευγε διὰ τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ, παρασυρθεῖσα ὑπὸ τοῦ μανιώδους καλπᾶσματος τῶν ἵππων. Ὅτε δὲ ἐξηφανίσθη, ὕψωσε τὴν κεφαλὴν και ἐψιθύρισε :

— Ἡ ὑπόθεσις περιπλέκεται.

Ἐπειτα πηδήσας ἐντὸς τοῦ λειμῶνος και διὰ ταχέως βήματος διευθύνθη εἰς τὸν πύργον.

Ἡ βαρόνη ἀφου ὠμίλησεν ἰκανῶς μετὰ τοῦ γενικοῦ ἐπιστάτου και δεχθεῖσα τοὺς μισθωτάς τῆς ἐδωκεν ἐκάστῳ τὰς ὀδηγίας τῆς, ἐσπευσε ν' ἀνέλθη παρὰ τῆ θυγατρὶ τῆς, εἰς τὴν ὁποῖαν ἤθελε ν' ἀναγγεῖλη τὴν προσεχῆ ἀναχώρησίν των ἐκ Βακοῦρ. Μὴ εὐροῦσα δὲ τὴν Ἐρριέττην εἰς τὸν θά-

λαμόν τῆς, κατέβη και ἠρώτησε τοὺς ὑπηρετάς ἐὰν ἐγνώριζον ποῦ ἦτο ἡ θυγάτηρ τῆς. Εἰς ἐξ αὐτῶν εἶπε :

— Ὁὰ ἦνε εἰς τὸν λειμῶνα.

Ὅπου και μετέβη, λεγούσα καθ' ἑαυτὴν ὅτι ἡ Ἐρριέττην θὰ ἐκπλαγῆ μανθάνουσα τὴν τῆς μητρὸς αὐτῆς ἀπόφασιν. Προχωρήσασα τριάκοντα βήματα ἐφώνησεν :

— Ἐρριέττη, Ἐρριέττη!

Εἰς τὴν φωνὴν τῆς μόνον ἡ ἡχώ τοῦ δάσους ἀπήντησεν ἀνέμμεν ἐλίγον και ἐφώνησεν ἐκ νέου.

— Ἐρριέττη, Ἐρριέττη!

— Καλέ 'ς τὸ πύργον θὰ εἶναι, ἐσκέφθη, και ἐράπη τὴν πρὸς τὸν πύργον ἀγούσαν. Ἐκ νέου ἐρωτηθέντες οἱ ὑπηρεταὶ ἀπήντησαν ὅτι αὐτὴ δὲν ἐπανῆλθε.

— Παράδοξον! εἶπεν ἡ βαρόνη, ἥτις ἠρξάτο ἀνησηγοῦσα Παρῆλθε μία ὥρα ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐξῆλθε. . . . Ποῦ εἶναι, Θεέ μου; Ποῦ λοιπὸν ὑπῆγε; Ταχέως, ταχέως νὰ σπεύσωσι πανταχοῦ πρὸς ἀναζήτησίν τῆς.

Ἐνῶ οἱ ὑπηρεταὶ ἠτοιμάζοντο νὰ τρέξουν καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, ὁ θαλαμηπόλος τοῦ βαρόνου, ὅστις ἤκουσε τὴν διαταγὴν τῆς βαρόνης, ἐνεφανίσθη.

— Ἀνοφελές νὰ ζητῆτε τὴν δεσποινίδα Ἐρριέττην, εἶπε διὰ φωνῆς βραδείας και σοβαρᾶς, δὲν θὰ τὴν εὕρητε.

— Τί! εἶπεν ἡ βαρόνη, ὠχραίασασα φρικτωδῶς. τί θέτετε νὰ εἶπετε;

ΟΙ ΧΡΥΣΟΚΑΝΘΑΡΟΙ

Κανείς εκ των Λογίων του Λουκιανού δαμάσας τὴν πείραν του εἰς ὁμογενικά σαχάνια ἔγραψεν αἰσχρὰν ἐπιστολὴν εἰς τὴν «Κλειώ» ἐναντίον τῶν πολεμησάντων τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Μελά, ἰδιαζόντως δὲ ἡμῶν. Ὁ σαχανογλόπτης ἐνόμισεν ὅτι θὰ κερδίσῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν «Κλειώ», ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν ληστῶν χρυσοκανθάρων ἀγῶνι, ἀλλ' ἡ ἔντιμος συνάδελφος λαβούσα τὰ σαχάνια, τὰ ὁποῖα ἵνα κινήσῃ οἶκτον ἔκραται εἰς χεῖρας ὁ παράσιτος, συνέτριψεν αὐτὰ κατὰ τῆς κεφαλῆς του. Τὸ νοστιμώτατον δὲ εἶνε ὅτι ὑπὸ τοῦ παρασίτου τῶν ὁμογενῶν ἐπιμόνως ἀποκαλούμεθα πορνογράφοι, μόνον καὶ μόνον, διότι ὑπὲρ πάσαν ἄλλην συνάδελφον γράφομεν περὶ αὐτῶν.

Ἴδου ἡ ἀπάντησις τῆς συνάδελφου «Κλειούς», ἣ ἔγκαρδίως συγγαίρομεν προσερχομένη δι' ὅλου αὐτῆς τοῦ κύρους εἰς ὑποστήριξιν ἡμῶν ἐν τῷ κατὰ τῆς νέας ἐν Ἑλλάδι ληστείας ἀγῶνι ἡμῶν:

Τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν περιεκόψαμεν ἐν πολλοῖς, ἀλλὰ καὶ οὕτως ἔχουσα εἶνε ὑπὲρ τὸ δέον ἐκφραστικὴ. Ἰπάρχουσι ἀλήθειαι, ἀς δύναται νὰ ἐκφράσῃ τις διὰ γενικῶν καὶ μεμετρημένων φράσεων, ἀποφεύγων τὴν καταγγελίαν προσώπων, ἣτις οὐδαμῶς ἀρμόζει πρὸς τοὺς σωφρόνως ἀπολογουμένους. Ἐπειδὴ ὁ ἐπιστ. λογράφος ἀναφέρει τὰς ἐν τῷ παρατελευταίῳ ἀριθμῷ τῆς «Κλειούς» περὶ δημοτικῶν ἐκλογῶν κατακεχωρισμένας διατριβάς, ὀφείλομεν νὰ ἀπαντήσωμεν ὅτι κατ' οὐσίαν δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποδοκιμάσωμεν ἀπολύτως πάντα τὰ ἐν αὐταῖς γραφέντα. Δὲν εἴμεθα προκατειλημμένοι κατὰ τῶν καλουμένων «ὁμογενῶν» ὧν τινες διαπρέπουσι ἐπὶ εἰλικρινεῖ φιλοπατρίᾳ καὶ εἶνε ὄντως τιμιώτατοι καὶ φιλοτιμώτατοι ἄνδρες, οἰκτείρομεν δὲ καὶ τὰς ἄλλοτε καὶ νῦν γινομένας διακρίσεις «αὐτοχθόνων» καὶ «ἑτεροχθόνων» «Ἑλλήνων» καὶ «ἐξω ὁμογενῶν» δι' ὧν δηλοῦται δυστυχῶς ὅτι παρὰ τοῖς Ἑλλησιν ἡ συνείδησις

τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος εἶνε ἀσθενεστέρη ἢ ὥστε νὰ ὑπερισχύσῃ τῶν στενῶν ἐπαρχιακῶν αἰσθημάτων. Εἶνε ὁμοῦς ἀληθές ὅτι πολλοὶ τῶν πλουσίων Ἑλλήνων, τῶν ἀποκατασταθέντων εἰς Ἀθήνας, ἐκόμισαν αὐτοσε πολλὰ ἐλαττώματα, ἅτινα ἢ ἦσαν ὅλως ἀγνωστα ἢ ἀμυδρῶς μόνον γινώσται. Ὡς ἡ εὐγένεια οὕτω καὶ ὁ πλοῦτος ἐπιβάλλει κοινωνικὰς ὑποχρεώσεις, ὧν ἡ ἀθέτησις δὲν ἐπιτρέπεται εἰς πάντα ἔκαστον. Ἡ χρηματιστικὴ κυβεία, ἣς ἕνεκα κατεστράφησαν οἰκονομικῶς πᾶμπολλοὶ οἰκογενεαὶ ἀρχαί, ἐμυσταγωγῆθη πρὸς τοὺς ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τῶν πλουσίων ὁμογενῶν ἡ εὐγένεια τῆς τύχης καὶ ἡ κυβεία εἶνε ἀναντιρρήτως πανίσχυροί μοχλοὶ πρὸς θησαυρισμὸν χρημάτων, ἀλλ' ἐντεῦθεν οὐδαμῶς ἔπεται ὅτι «ἀπόλωλεν ἄνδρός ἀρετὰ». Ἐὰν οἱ πλούσιοι κεραλαιούχοι ἀνέλαβον τὴν συγκρότησιν τραπεζῶν καὶ ἀτμοπλοικῶν ἐταιριῶν καὶ τὴν στρώσιν σιδηροδρόμων, ἔπραξαν τοῦτο οὐχὶ βεβαίως χάριν τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ χάριν τοῦ ἰδίου βαλαντίου ἐὰν ἐδάνασαν χρήματα εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, ἔλαβον εἰς ἀντάλλαγμα τόσας προμηθείας καὶ τόσας ἄλλας μεσιτικὰς ἐπιχορηγήσεις, ὥστε τὸ ἑλληνικὸν ταμεῖον ἐσυλήθη μᾶλλον ἢ ὠφελήθη ἐκ τῶν κερδοφόρων τούτων χρηματισμῶν. Ὅτι χορηγοῦσι χρηματικὰ βοηθήματα εἰς πτωχοὺς λογίους, δημοσιογράφους καὶ φοιτητὰς καὶ ὅτι σπεύρουσι μυρίας εὐεργεσίας εἰς τὰ Ἀθήνησι φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα, δὲν εἶνε καθ' ὅλα ἀληθές. Οὐδεὶς ἀληθῆς λόγιος κατεδέξατο νὰ τείνῃ αὐτοῖς ἐπαίτιδα χεῖρα, ἐκ τῶν ἰδίων δὲ κρίνοντες δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ἀδίστακτως ὅτι καὶ οὐδεὶς ἀνεξάρτητος δημοσιογράφος περιήλθεν εἰς τοσοῦτον ἐξευτελισμὸν ὥστε νὰ ἐπαίτησῃ τὴν συνδρομὴν τῶν. Ἐὰν ἦσαν ἀληθεῖς φιλοπάτριδες καὶ ἀληθεῖς φιλογράμματοι, θὰ ἐχορήγουν αὐθορμήτως καὶ δὴ καὶ μετὰ παρακλήσεων χρηματικὴν χορηγίαν πρὸς τοὺς λογίους, τοὺς δυνάμενους νὰ συγγράψωσι καὶ νὰ ἐκδώσωσι κοινωφελῆ ποινήματα. Ἀπ' ἐναντίας, γίνονται ἔρμαιον τοῦ τυχόντος κό-

— Ἡ δεσποινὶς Δεσιμαῖζ ἀνεχώρησε μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς.

— Ἀνεχώρησεν ἡ θυγάτηρ μου, ἀνεχώρησε μετὰ τοῦ πατρὸς τῆς;

— Μάλιστα, κυρία βαρόνη.

— Ποῦ μετέβησαν, εἶπατε, ποῦ μετέβησαν; ἤξεύρετε; ἠρώτησεν ἀσθμαίνουσα, παράφορος.

— Ὁ κ. βαρόνος τὴν πῆρε μαζύ του εἰς Παρισίους.

Τὸ παρχθὲν ἀποτέλεσμα ὑπὸ τῶν λόγων τούτων ἦν φερόν.

— Ἄ! ὁ ἄθλιος! ἀνέκραξεν ἡ βαρόνη διὰ φωνῆς βραχύνῃς, ἀπήγαγε τὴν κόρη μου, ἐκλεψε τὸ τέκνον μου.

Ἡθέλησε νὰ ὁμιλήσῃ ἀκόμη, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξαγάγῃ φωνὴν μόνον τὰ καταστάνατα μελανὰ χεῖλη αὐτῆς ἐκινήθησαν. Τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτῆς συνεστάλησαν, οἱ ῥόθινες ἐκλείσθησαν, αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν τῆς διεστάλησαν, ἔπειτα ἐκλονίσθη, κατέπεσεν, ἐκβαλοῦσα ῥόγχον τινὰ ἀγωνία, καὶ ἔμεινεν ἐκτάδην ὡς νεκρά.

Μετὰ μίαν ὥραν συνελθοῦσα ἡ δυστυχὴς γυνὴ ἐξεροράγη εἰς σπαρακτικούς λυγμούς· φρικῶδεις σπασμοὶ συνέτριβον τὸ στήθος τῆς, συνέτρεφον τὰ μέλη αὐτῆς. Ἡ κρίσις ὑπῆρξε μακρὰ, ὀδυνηρά· ὅτε δὲ ἠσθάνθη ὅτι εἶχε κάλλιον, προσεκέλεσε τὸν Φρειδερίκον ἀναμένοντα ἐν τῷ ἀντιθαλάμῳ μετὰ τῶν κατεπτοημένων ὑπηρετῶν, ὅστις εἰσήλθε παράτα

τεταραγμένος. Ἡ βαρόνη διέταξε διὰ σημείου τὰς ὑπηρετριάς ἵν' ἀποσυρθῶσι.

— Δὲν ὀνομάζεσθε Φρειδερίκος, εἶπεν εἰς τὸν ἐμπιστευτικὸν τοῦ κ. Λαγγάρδ, ὀνομάζεσθε Λαδρὺ καὶ ἤξεύρω διατί ὁ ἀληθὴς σας κύριος σὰς ἐτοποθέτησεν πλησίον τοῦ βαρόνου Δεσιμαῖζ.

Ὁ Λαδρὺ ὑπεκλίθη.

— Δὲν ὀφείλετε ν' ἄγνοῆτε ποιοὶ δεσμοὶ μὲ συνεννοῦσι μετὰ τοῦ κ. Λαγγάρδ, ὑπέλαβεν ἡ βαρόνη· εἶμαι ὁ σύμμαχος του καὶ αἱ ἐλπίδες του εἶναι ὡσαύτως καὶ ἰδρικαί μου.

— Γνωρίζω τοῦτο, κυρία βαρόνη.

— Γνωρίζετε τὰς προθέσεις, τὰ σχέδια τοῦ κ. Λαγγάρδ;

— Ὅχι ὅλα κυρία βαρόνη, ἀν καὶ ὁ κύριος εὐαρεστῆται νὰ μὲ τιμᾷ διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτοῦ.

— Ἐγνωρίζετε βεβαίως ὅτι συνύφαινον ἐνταῦθα ὁ κ. Δεσιμαῖζ· διατί δὲν μὲ εἰδοποιήσατε χθὲς ἢ τὴν προῖαν ταύτην;

— Ἐν πρώτοις, κυρία βαρόνη, χθὲς, τὴν προῖαν ταύτην καὶ μάλιστα δέκα λεπτὰ πρὸ τῆς ἀπαγωγῆς τῆς δεσποινίδος Ἐρριέττης, οὐδὲν ἐγνώριζον. Εἶχον μαντεύσει ὅτι ἐσκευάσει πράγμα τι, ἀλλὰ τί; Ἐκ πολλῆς πρόφυλάξεως, διότι δὲν πιστεύω ὅτι δυσπιστῶν πρὸς ἐμὲ, ὁ κ. βαρόνος ἐνόμισε καθῆκον νὰ ἐνεργήσῃ μόνος. Ἐπαναλαμβάνω λοιπὸν, κυρία βαρόνη, ὅτι οὐδὲν ἐγίνωσκον, ἀλλὰ καὶ ἂν ἐγνώριζον,

λακος καὶ ἡμιμαθοῦς, προσφέρονται ἀγερώχως καὶ ἀπανθρόπως πρὸς τοὺς ἰλίους ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρετάς, θηρεύουσι νυκτὸς καὶ ἡμέρας παράστημα, διάγουσι βίον συβαριτικόν, ἐκ παντὸς τρόπου καὶ πάσῃ μηχανῇ τὴν δοξομανίαν καὶ τὴν ματαιοπροσύνην θεραπεύοντες, καὶ ἀριστοκρατικὰς ἀξιώσεις ὄνειροπολοῦντες αὐτοὶ οἱ πρόων γυμνοὶ καὶ τετραχλιμαμένοι! Δὲν πρόκειται μόνον περὶ τινῶν ἐν Ἀθήναις Κυρίων ἀλλὰ καὶ περὶ πολλῶν ἐν Εὐρώπῃ, οἵτινες φέρουσι μάλιστα ἑλληνικὰ παράστημα ἐν ᾧ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος οὐδένα ὀβολὸν οὐδέποτε ἔδωκαν, ἐπεδαφιλεύσαντο δὲ καὶ ἐπιδαφιλεύονται ἀφθονα γρήματα ἐπ' ἀγαθῶ τῆς χώρας ἐνθα διατρίβουσι, πρὸς ἐπίδειξιν ἐλευθεριότητος, ἥτις προδήλως ὑποκρύπτει ἰδιαιτέρους σκοπούς. Τίς δὲ ἀγνοεῖ τὴν εὐτελεῆ θέσιν ἐν ἧ εἶνε καταδεδικασμένοι νὰ διάγωσιν οἱ ταλαίπωροι ὑπάλληλοι πολλῶν πλουσιῶν Ἑλλήνων; Ὁ μισθὸς αὐτῶν γλισχρότατος, σκληρὰ καὶ ἀπηνὴς ἡ συμπεριφορὰ τοῦ προϊσταμένου, φοβερὰ δὲ καὶ ἐπιμοχθητάτη ἡ ἐργασία τοῦ πολυπαθοῦς ὑπαλλήλου. Χάριν καλλωπισμοῦ τινος ἔνιοι τῶν πλουσιῶν Ἑλλήνων εἶνε πρόθυμοι νὰ δαπανήσωσιν δεκάδας χιλιάδων, ἕλιγον ὅμως μέλει αὐτοῖς ἂν ὁ οἰκογενεϊάρχης ὑπάλληλος αὐτῶν ἀποθνήσκῃ ὑπὸ πείνης. Ἡ ματαιοπροσύνη ἀμιλλᾶται πρὸς τὴν ἀπανθρωπίαν των, ἡ ἀλαζονεὶα πρὸς τὴν ἀναγωγίαν των. Ὅτι προσενέγκωσι γεῦμα εἰς ξένον τινὰ ἰσχυρόν, ὃν θὰ κολακεύσωσι μέχρις ἀηδίας, θὰ τελέσωσι συναναστροφὴν ἢ χορόν (διότι πιθηκίζουσι τοὺς Εὐρωπαίους)—πάντα ἄλλον θὰ προσκαλέσωσιν ἢ ἔστω καὶ ἕνα τῶν ἰδίων ὑπαλλήλων. Καὶ ἐλεημοσύνην ὅταν πρόκειται νὰ δώσωσι, θὰ λάβωσιν ἐκ τοῦ προτέρου τὰ μέτρα των ὥστε τὸ μὲν διδόμενον ἔλεος νὰ διατυμπανισθῇ εἰς τὰ πέπρατα τοῦ κόσμου, τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ἐλεοῦντος νὰ φέρῃ ὅλους δὲ τοὺς τίτλους. Εὐτυχῶς ὑπάρχουσιν ἐξαιρέσεις, ἀλλὰ τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἐνεκα τῆς ὀλιγωρίας καὶ τῆς στενοφυχίας πολλῶν πλουσιῶν, αἱ ἐν Εὐρώπῃ ἑλληνικαὶ κοινότητες ὅσπ-

μέραι κατηφθίνουσιν· αἱ ἐν Ρωσσίᾳ ἐκρωσσίζονται, αἱ ἐν Ρωμανίᾳ ἐκρωμανίζονται, αἱ ἐν Αὐστρίᾳ ἐξαυστριακίζονται, αἱ ἐν Ἰταλίᾳ ἐξιταλίζονται, αἱ ἐν Ἀγγλίᾳ ἐξαγγλίζονται καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἡ ἑλληνικὴ δημοσιογραφία οὐδὲν ἰσχύει πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ κινδύνου, θὰ ἰσχυεν ὅμως ἐὰν οἱ πλείστοι τῶν δημοσιογράφων, ἀντὶ τοῦ περιποιεῖσθαι μετὰ μείζονος ἢ ἐλάσσονος λεπτότητος τὰς ἀδυναμίας καὶ τὰς ἀξιώσεις τοῦ τυχόντος κούφου ἐκατομμυριούχου, εἶχον τὸ θάρρος νὰ λέγωσι τὴν σάφην σάφην καὶ τὰ σῦκα σῦκα.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Ἐν Πάτραις, 30 Ἰουλίου.

Σήμερον δημοσιεύεται ἡ ἀπόφασις τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικείου—καθυστερήσαντος ὄλων τῶν ἄλλων—ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Πατρῶν· διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπικυροῦται παμφικεῖ ἡ ἐκλογὴ τοῦ Δημάρχου, θεωρηθειῶν ἀβασίμων, ὑπερβολικῶν καὶ ἀνυποστάτων τῶν κατ' αὐτῆς ἐνστάσεων, ἀκυροῦται δὲ, ὡς βεβαίονται, ἡ ἐκλογὴ τεσσάρων ἢ πέντε συμβούλων, λόγῳ ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα ἀλλοιοῦται ὡς πρὸς αὐτοὺς ἐκ τῶν 5 ἢ 6 ψευδῶς ψηφοφορησάντων. Καθ' ἃ ἀσφαλῶς ἐπληροφορήθη ἡ ἀκύρωσις αὐτῆ τῶν συμβούλων γίνεται ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ νὰ κατορθωθῇ ἡ ἐντός τοῦ νέου συμβουλίου εἴσοδος τοῦ κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς οἰκτρῶς ἀποτυχόντος Ἀνδρέου Ρούφου, οὔτινος τὴν τριμείσαν φιλοτιμίαν πιστεύει ὅτι δύναται ν' ἀνορθώσῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Γεώργιος Ρούφος, ὁ τῶς ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργός. Ἐν τούτοις θεωρεῖται βέβαιον ὅτι καὶ πάλιν ἔλεουσι καλύψει τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὑπ' αἰσχύνης ἐνώπιον τοῦ νέου ραπίσματος, ὅπερ θέλει καταφέρει ἐπὶ τῶν παρειῶν αὐτῶν ὁ ἀπελευθερωθεὶς πατραϊκὸς λαός.

εἶτε ἐμάντευον, εἶτε ἐπληροφορούμην ὑπὸ τοῦ κ. βαρόνου, δὲν θὰ σὰς εἰδοποιήσω.

— Διατί κύριε;

— Διότι ὀφείλω νὰ περιορισθῶ αὐστηρῶς εἰς τὴν ἀνατεθεισάν μοι ἀποστολήν. Ὅφείλω ὅσον δύναμαι τὰ πάντα νὰ βλέπω καὶ τὰ πάντα ν' ἀκίω, ἀλλὰ ν' ἀφίνω νὰ πράττῃ, χωρὶς οὐδὲν νὰ ἐμποδίζω. Ὁ κ. Λαγγάρδ ἐπιμένει ἀπολύτως, ἵνα μένω πλησίον τοῦ κ. βαρόνου τοιοῦτοτρόπως· ὀφείλω νὰ συμμορφῶμαι οὕτως, ὥστε νὰ μὴ προκαλέσω τὴν ἀποπομπήν μου.

— Μάλιστα. ἐνωῶ, ἐπιθύρισε νὴ βαρόνη.

Καὶ διηγήθη ὁ Λανδρὸς πᾶν ὅ,τι συνέβη μεταξύ τοῦ βαρόνου καὶ τῆς κόρης του, μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν διὰ τῆς βίας με ἐσπρωξεν ἐντὸς τῆς ἀμάξης.

Ἡ βαρόνη ἀφῆκε νὰ πέσῃ ἢ κεραλὴ αὐτῆς ἐντὸς τῶν χειρῶν τῆς καὶ ἤρξατο οἰμώζουσα. Αἴθνης δὲ ἀνορθώθησα:

— Ἄ! ὁ κατηραμένος, τὸ κτῆνος! ἀνέκραξε μετὰ ματίας, θὰ λάβω τὴν θυγατέρα μου. Καὶ ἂν γίνῃ αἴτιος νὰ ὑποφέρῃ, νὰ πάθῃ, ἀλλοίμονον, ἀλλοίμονον εἰς αὐτόν!

Ἐπειτα καθουχάσασα ἀπηνυθῆν τῷ Λανδρῷ:

— Εὐχαριστῶ, φίλε μου, εἶπεν, εὐχαριστῶ!

Ὁ Λανδρὸς ἀπεσύρθη ἵνα μεταβῇ καὶ γράψῃ τὴν ἐκθεσίαν του.

Μείνασα μόνῃ ἡ βαρόνη ἐγονυπέτησε καὶ συνήνωσε τὰς χεῖρας.

— Θεέ μου, εἶπε, λάβε οἶκτον τῶν τέκνων μου, λάβε οἶκτον ἐμοῦ! Εὐρίσκεις ὅτι τὰ παθήματά μου δὲν εἶνε ἱκανὰ καὶ ἐπιτρέπεις νὰ ὑποστῶ ἕτερα! Προφύλαξον τὴν θυγατέρα μου, Θεέ μου, προφύλαξον αὐτὴν καὶ εὐδόκησον μόνῃ ἐγὼ νὰ ὑφίσταμαι πάντοτε πάσας τὰς δόδυνας!

ΙΑ'

ΕΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩ:

Ἐν Σατοῦ ἐσήμανεν ἡ ἐβδόμη πρωϊνὴ ὥρα. Ὀχημά τι, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτο ἐξευγμένο· λαμπρὸς δρομεὺς ἵππος, ἔσθη ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ Σηκουάνα ἐνώπιον τῆς οἰκίας, τὴν ὁποίαν ἐσκίαζε φιλύρα καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἀπὸ τριετίας ὁ ἰατρὸς Λέγενδρος παρέχει τὴν θεραπείαν του εἰς τὴν δυστυχῆ Ἰωάνναν Βαιγιάν.

Ὁ ἡνίοχος μόλις ἔσχε τὸν καιρὸν νὰ καταβῇ τῆς ἐδρας του καὶ ν' ἀνοίξῃ τὴν θυρίδα τοῦ ὀχήματος, ὅτε ἡ θύρα τοῦ περιβόλου ἠνεφύθη, ὁ δὲ ἰατρὸς ἐνεφανίσθη φέρων ἐπὶ τοῦ βραχιόνος τὴν Ἰωάνναν. Ὅπισθεν αὐτῶν, ἡ γυνὴ ἢ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς νεάνιδος προωρισμένη, ἔφερε βαρὺν ὀδοιπορικὸν σάκκον· ἀλλ' ὁ ἰατρὸς δὲν ἀπήγαγεν αὐτὴν μεθ' αὐτοῦ, ἀλλὰ συνώδευσε τοὺς ταξειδιώτας μέχρι τῆς ἀμάξης.

Μεθ' ὅλων τὴν νόσον, ἐξ ἧς ἔπασχεν ἡ Ἰωάννα, δὲν ἀπόλασε τὴν ὠραιότητα αὐτῆς καὶ παρὰ τὴν ὀχρότητα καὶ τὴν

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας ὄρμει ἐν τῷ λιμένι ἡμῶν ἡ ὑπὸ τὸν Ναύαρχον Ἰωάννην Χεῦ ἀγγλικὴ μαύρα, συγκρότουμένη ἐκ τῆς ναυαρχίδος Ἀλεξάνδρας, τῶν θεωρηκτῶν Τρομεροῦ, Ἀκάμπτον, Μοράρχον, Κάρισφορτ καὶ δύο προσκόπων. Πλήθος λαοῦ ἄπειρον καθ' ἑκάστην ἐπισκέπτεται τὰ θεωρηκτὰ ταῦτα, οἱ πάντες δὲ πρὸς τῷ θαυμασμῷ αὐτῶν ἐπὶ τοῖς ὄρωμένοις, προσκομιζοῦσιν οὐχ ἥσσονα θαυμασμὸν διὰ τὸ περιποιητικὸν καὶ τὸ πρόθυμον τῶν πληρωμάτων. Ἰδιαιτέρας περιποιήσεως ἔτυχεν ὁ Νομόρχης καὶ αἱ ἄλλαι ἀρχαὶ τῆς πόλεως, παρ' ὧν λεπτομερεῖς ἐζήτουν οἱ ἀνώτεροι τῶν πλοίων ἀξιωματικοί—ἰδίως ὁ ναύαρχος—περὶ τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων τῆς πόλεως πληροφορίας. Χθὲς δὲ, Παρασκευῆ, ἡ μουσικὴ τῆς ναυαρχίδος, ἐπαίανισεν ἐν τῇ πλατεῖα τοῦ «Ἄρεως» ἀπὸ τῆς 6—8 1)2 ὥρας· οὐδέποτε ἡ πλατεῖα ἡμῶν αὕτη παρέστησε γραφικώτερον θέαμα· οὐδὲ εἰς ἑραστῆς τῆς μουσικῆς, οὐδὲ εἰς φιλῶν τὰ θεάματα, οὐδὲ μία κυρία, οὐδὲ μία δεσποινίς ἔμειναν ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν· πάντες καὶ πάσαι εἶχον συναθροσθῆ ἐκεῖ ἵνα ἴδωσι μᾶλλον καὶ ἰδωθῶσι, παρὰ διὰ νὰ ἀκούσωσι τὴν μουσικὴν· εἰς τὰς γραφικὰς τοῦ ὄρατου φύλου ἐνδυμασίας, φιλοτιμηθέντος νὰ ἐνδυθῆ τὰς πλουσιωτέρας τῶν ἱματισμῶν, ἐὰν προσθέσῃτε καὶ τὰς ποικιλομόρφους ἐνδυμασίας τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ναυτῶν τῶν πλοίων, θέλετε ἔχει ἀμυδρὰν εἰκόνα τοῦ θεάματος; ὅπερ· παρίστα ἡ ἀληθὴς ὠραία πλατεῖα τοῦ Ἄρεως· ἡ μουσικὴ, συγκεκριμένη ἐκ πεντήκοντα προσώπων ἐπαίανισε θαυμασιῶς ὠραιότατα τεμάχια· ἰδίως ἤρσεν ἡ Αἶδα ἀναπόλησασα εἰς τὴν ἀνήμην μου τὰς Ἀθήνας τοῦ παρελθόντος! Μετὰ τὸν ἐλληνικὸν ὕμνον ἡ ἀγγλικὴ μουσικὴ ἐπαίανισε τὸν βαθὺν καὶ μεγαλοπρεπῆ ἀγγλικὸν ὕμνον God save the Queen, ζωηρῶς καὶ παρατεταμένως χειροκροτηθεῖσα.

Ἡ διασκέδασις αὕτη καὶ ἡ τέρψις λίαν καταλλήλως συ-

μελαγχολικὴν ἔκφρασιν τῆς φυσιογνωμίας αὐτῆς, ἦτο θελξικάρδιος ἐν τῷ ἑαρινῷ αὐτῆς κόσμῳ.

— Αὐποῦμαι τὸν δυστυχῆ τοῦτο πατέρα, ὅστις αἰσθάνεται ὅτι δὲν θὰ ἔχη μετ' ὀλίγον ν' ἀγαπᾷ πλέον τὴν θυγατέρα του.

Τὴν στιγμὴν ταύτην στραφεῖσα ἡ Ἰωάννα πρὸς τὸν κύριον Λέγενδρον εἶπε διὰ τῆς θρηνώδους φωνῆς αὐτῆς:

— Διψῶ.

Ἐνῶ ὁ ἡνίοχος ἔθετο τὸν ὀδοπορικὸν σάκκον ἐπὶ τῆς ἑδρας του, ὁ ἰατρός ἀνεβίβασε τὴν Ἰωάνναν ἐπὶ τῆς ἀμάξης λέγων αὐτῇ.

— Θὰ κάμωμεν περίπατον διὰ τῆς ἀμάξης.

Καὶ ἡ Ἰωάννα ἐφαίνετο καταγοητευμένη.

Ὁ ἰατρός ἐτοποθετήθη παρ' αὐτῆς. Πρὶν κλείσῃ τὴν θυρίδα εἶπεν εἰς τὴν ὑπρέτριαν.

— Μὴ λησμονῆτε καμμίαν τῶν συστάσεών μου, ἔχετε τὴν μεγαλειτέραν προσοχὴν εἰς τὴν οἰκόσιτόν μου καὶ καταβάλλετε πάσας τὰς φροντίδας σας κατὰ τὴν ἀπουσίαν μου, ἥτις, ἐλπίζω, μόνον ἡμέρας τινὰς θὰ διαρκῆσῃ· αἱ θύραι ὀφείλουσι νὰ μένωσι κλεισμέναι δι' ἅπαντας. Δὲν πρέπει ἡ κυρία νὰ συγκοινωνίη μετ' οὐδενός, ἀκούετε; Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀπόλυτος ἀπαγόρευσις.

Τῆς γυναικὸς διαβεβαίωσάσης ἐκ νέου ὅτι θὰ τηρήσῃ κατὰ γράμμα τὰς ὀδηγίας τοῦ κυρίου της, αὗτος ἐκλείσει τὴν θυρίδα λέγων εἰς τὸν ἡνίοχον.

νέπεσεν ἵνα ἐξαγάγῃ πρὸς στιγμὴν τῆς καταπλήξεως καὶ τῆς λύπης, εἰς ἣν εἶχε βυθισθῆ τὸ πατραϊκὸν κοινὸν ἕνεκα δύο φοβερῶν κακουρημάτων. Τὴν παρελθούσαν δὴλα δὴ Τρίτην, περὶ ὥραν 8ην μ. μ., ἐν τῷ μόνῳ ἑσπερινῷ περιπάτῳ ἡμῶν, τῇ προκυμαίᾳ, ἐβλήθη τρίς διὰ μαχαίρας ὁ υἱὸς τοῦ ἐνταῦθα ἐμπόρου κ. Κανελλοπούλου Δημήτριος, τελειόφοιτος τῆς Νομικῆς, ἐκπνεύσας μετὰ τινὰς ὥρας· καίτοι ἡ πράξις ἐγένετο ἐν τῇ κεντρικωτέρᾳ θέσει, καίτοι ἡ 8 ὥρα εἶνε ἡ μάλιστα κατ' ἐξοχὴν ὥρα τοῦ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο περιπάτου, καίτοι ὁ δράστης τοῦ ἐγκλήματος εἶνε γνωστός ἐν τούτοις μέχρις ὥρας δὲν καταρωθῆ ἡ σύλληψις αὐτοῦ!!! Δυστυχεῖς Πάτραι! Καὶ ἐν τῷ φόνῳ τούτῳ ὅπως καὶ ἐν τοῖς πλείστοις ἄλλοις ἐφαρμόζεται τὸ τετριμμένον μὲν πλὴν ἀληθέστατον τοῦ Ἰακὰλ «Ζήτησον τὴν γυναῖκα». Μετὰ παρέλευσιν δύο ἡμερῶν ἕτερον ἀποτροπαιότερον ἔτι κακούρημα συνετελέσθη. Ἐν ᾧ περὶ τὴν 9ην μ. μ. ἐκάθητο ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς παρὰ τὸν ἅγιον Ἀνδρέαν οἰκίας αὐτοῦ ὁ ἀγαθώτατος οἰκογενειάρχης Θ. Παρασκευόπουλος, γραμματεὺς τῆς εἰσαγγελίας τῶν Ἑβραίων, καὶ ἡτοιμάζετο νὰ πῆ τὸν παρὰ τοῦ παρακειμένου καφεπώλου παρασκευασθέντα καφέν, ἐπυροβολήθη παρ' ἀγνώστου καὶ ἔμεινε ἐν τῷ ἄμα ἄπνους· τὸ ἦμισυ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ συνετριβῆ· ὁ μυελὸς δὲ αὐτοῦ οἰκτρότατα ἐξεχύθη. Ἡ ταραχὴ τῆς πόλεως ὡς εἰκὸς ἦν μεγίστη τοσοῦτῳ μᾶλλον καθ' ὅσῳ ἀγνωεῖται καὶ τὸ αἷτιον καὶ οἱ δρασταὶ τῆς πράξεως. Συνελήφθησαν ἐν τούτοις οἱ καφεπῶλαι καὶ ἄλλοι τινὲς ὑπάρχουσι δὲ ἀκούεται ἐλπίδες περὶ ἀνακαλύψεως τῶν δραστῶν τῆς βδελυρᾶς πράξεως. Ἐν τῷ προκειμένῳ ἐγκλήματι κατὰ τὰ ψιθυριζόμενα δέον νὰ μετατρέψωμεν τὸ τοῦ Ἰακὰλ γνωστὸν ἀπόφθεγμα εἰς τὸ «Ζήτησον τὴν πολιτικὴν».

Μετὰ τὰ τοιαῦτα ἐγκλήματα, τελεσθέντα ὑπὸ τοὺς φρικωδέστερους ὄρους, ἕκαστος φιλήσυχος πολίτης ἤρξατο

— Ἀναχωρήσωμεν.

Τοιοιουτρόπως δὲ τῇ εἰσηγήσει πιθανῶς τοῦ κυρίου Λαγγάρδ ὁ ἰατρός Λέγενδρος εἶχε λάβει οἰκόσιτον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Σατοῦ, γυναῖκα, ἣν ἀπεμάκρυνε τοῦ κόσμου καὶ ἔκρυπτεν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν πάντων.

Ἦτον ἀρὰ γε αὕτη δευτέρα τις ἀσθενής, ἣν εἶχον ἀναθέσει εἰς τὴν μέριμναν αὐτοῦ, εἰς τὴν ἐπιστήμην του; Οὐδόλως. Ἡ ἐν λόγῳ κυρία διετῆρει τὸ λογικὸν της. Αὕτη ἦτο ἀπλούστατα διὰ τὸν σφόν φρενολόγον ἀντικείμενον σπουδῆς λίαν περιέργου καὶ ἐνδιαφερούσης ὑπὸ τὴν ἐπιστημονικὴν ἐποψίν.

Ἐχων τὴν γυναῖκα ταύτην ὁ κ. Λέγενδρος εὕρισκετο ἀπέναντι φαινομένου μὴ ἐξετασθέντος μέχρι τοῦδε καλῶς καὶ δι' αὐτῆς ἠλπίζε νὰ λύσῃ ἐν τῶν μεγαλειτέρων προβλημάτων, ἅτινα συγκαταλέγονται μεταξὺ τῶν θαυμασιωτέρων τῆς ἐπιστήμης κατακτῆσεων.

Ὁ δὲ κ. Λέγενδρος, τρέφων ζωηρὸν ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης ἔρωτα εἶχε διὰ τὸ ἀντικείμενον αὐτοῦ τὴν τρυφερότητα, ἣν καὶ ὁ φιλάργυρος πρὸς τὰ χρήματα αὐτοῦ καὶ ἐθεώρει αὐτὸ ὡς τὸ σπανιώτερον καὶ τὸν πολυτιμότερον τῶν θησαυρῶν.

Ἐννοεῖ γὺν ἕκαστος διὰ ποίων φροντίδων ὄφειλε νὰ περιστοιχίῃ τὴν γυναῖκα ταύτην καὶ πάσας τὰς προφυλάξεις, ἃς ἐλάμβανε, ὅπως ἐμποδίῃ νὰ ἔχη σχέσεις μετὰ ξένων προσώπων.